

Szívhang

Szerelem ellen
nincs orvosság

Amy Ruttan

Éjszaka New Yorkban

Kate Hardy

Együtt jóban-rosszban

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Amy Ruttan, 2015 – Vinton Kiadó Kft., 2023

A SZÍVHANG 718. eredeti címe: *One Night in New York*

(Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

• *Magyarra fordította:* Bosnyák Edit

© Pamela Brooks, 2010 – Vinton Kiadó Kft., 2023

A Szívhang 719. eredeti címe: *The Doctor's Lost-and-Found Bride*

(Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2013)

• *Magyarra fordította:* Bakay Dóra

Nyomtatásban megjelent: a SZÍVHANG 718–719. számában, 2023

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-767-5

• *Kép:* Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2023

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-781-4351; *e-mail cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Amy Ruttan:
Éjszaka New Yorkban

1. FEJEZET

Ezen a téli estén elég kevesen voltak a manhattani bárban, habár itt hétközben mindig gyér volt a forgalom. Sam Napier kissé unottan körbehordozta tekintetét az elegáns, Upper West Street-i éjszakai klubban, ami meglehetősen messze volt a brooklyni törzshelyétől. A felső tízezer tagjai alig képviseltették magukat, és az emberek úgy markolták a poharaikat, mintha fel akartak volna melegedni, ugyanis odakint tombolt a hóvihár.

Mivel Samnek ma este nem akadt jobb dolga, egy pohár whisky társaságában ütötte el az időt, és közben zavartalanul megfigyelhette a többi vendéget. Senki sem ismerte őt ezen az elegáns helyen, és jólesett neki a névtelenség.

Sam nagyon kedvelte a brooklyni törzshelyét, de ott mindig összefutott az egyik lakótársával vagy kollégájával. Ez többnyire nem zavarta, de ma este inkább egyedül akart lenni, és meg akart feledkezni arról, hogy az ígéretes karrierjét veszélybe sodorhatja a West Manhattan Saints Klinika új főorvosa.

Ezenkívül a legjobb barátja, Enzo beleszeretett Sam egyik lakótársába, Kimberlynbe, és elköltöztek Tennessee-be. És mióta Tessa is kiköltözött, Sam Hollyval lakott együtt, akinek szünet nélkül járt a szája, és erre ma este tényleg nem volt szüksége.

Azt remélte, hogy az új lakótársaival nagyobb szerencséje lesz.

Sam senkivel sem oszthatta meg a bánatát, mert nem voltak közeli barátai. És ha lettek volna, akkor is csodálkoztak volna, hogy megnyílik előttük, mert mindig egyedül oldotta meg a problémáit. Most éppen ahhoz támadt kedve, hogy italba fojtsa a bánatát.

Valószínűleg egyébként sem értette volna meg senki, miért aggasztja az a tény, hogy az osztály főorvosa, akinek beleszólása lett volna abba, hogy Sam gyereksebészé képezze tovább magát, nyugdíjba vonult. Dr. Powers éveken keresztül vezette a nőgyógyászati, szülészeti és perinatális osztályt, és az utódjáról az a hír járta, hogy kiváló sebész ugyan, de rabszolgaként tekint a beosztottjaira.

Sam feleslegesnek tartotta a perinatális orvoslást a klinikán, mert dr. Amelia Chang, a gyermekgyógyászat vezető orvosa lefedte ezt a területet a nőgyógyászati és szülészeti osztály támogatásával. A nehéz eseteket pedig továbbküldhették az egyik nagyobb klinikára.

Mióta Sam elkezdett itt dolgozni, dr. Powers már szinte sohasem műtött. Egyáltalán miért kell felvenni valakit a helyére? A szülészeti osztály viszonylag kicsi volt, mert a West Manhattan Saints elsősorban a traumatológiára és a gyermekgyógyászatra specializálódott.

Sam úgy gondolta, hogy megspórolhatták volna az új főorvos bérét. Az a nő valószínűleg jó barátságban lehet Gareth Landley professzorral, a klinika orvos igazgatójával. Sam gúnyosan elmosolyodott. Nagyszerű! Odakerül hozzájuk egy ugyanolyan önző és becsvágyó orvos, mint Landley, sőt az is lehet, hogy ugyanolyan elviselhetlen lesz, mint Sam anyja. Már csak ez hiányozna!

De Sam legalább egy fontos dolgot megtanult az anyjától: aki sikeres sebész akar lenni, annak nem szabad lekötnie magát, és családot alapítania. Eddig ugyanis az anyja összes kapcsolata kudarcot vallott.

Kimberlyn állandóan azt mondogatta neki, hogy barátnőre van szüksége, mert magányos, és azt is felajánlotta, a segítségére lesz abban, hogy találjon valakit.

Sam természetesen minden egyes alkalommal udvariasan, de határozottan visszautasította a lakótársa ajánlatát. Nem volt ideje holmi kapcsolatokra. Ennek ellenére néha azt kívánta, bárcsak lenne valaki az életében, akivel legalább alkalmyszerűen találkozhatna.

Hirtelen felriadt a gondolataiból, mert valaki az arcába csapott egy hideg és nedves sállal, és közben ráborította a whiskyt a pulóverére.

– Olyan hideg van odakint, mint az Északi-sarkon! – dűnnyögte a bebugyolált jeti. Leült Sam mellé az egyik bárszékre, és elkezdte lehámozni magáról a vastag, téli ruhákat.

– A fenébe... – morogta magában Sam.

– Jóságos ég! Kérem, bocsásson meg!

Kiderült, hogy a jeti valójában egy gyönyörű, fiatal, vörös hajú nő. Gyorsan felkapott egy szalvétát, és megpróbálta felitatni az alkoholt Sam pulóveréről.

– Milyen ügyetlen vagyok! Észre sem vettem magát.

– Igen, erre én is rájöttem – felelte szárazon a férfi, és letörölt a szempillájáról egy olvadozó hópelyhet. – Úgy be volt bugyolálva, hogy csak az orra hegye látszott ki. Így aztán nem is láthatott semmit. Pedig ma nincs túlságosan hideg.

– Maga skót! – mondta meglepetten a nő, és végigmérte Samet.

– Csak félig.

Sam kikapta a nő kezéből a szalvétát, és megpróbálta tisztára törölni a pulóverét. Amikor dühös volt, még jobban kiütközött a skót akcentusa. Az anyja amerikai volt ugyan, de az apjánál nőtt fel, a Skót-felföldön. És azon a manhattani klinikán született, ahol most akarta megszerezni a szakorvosi képesítését.

– Remélem, ez nem valami drága pulóver.

Sam elmosolyodott.

– Emiatt nem kell aggódnia, habár eléggé kedvelem.

A szürke és kék, V nyakú pulóvert a nagymamája kötötte, ezért ragaszkodott hozzá annyira. A ruhadarab már elég viseltes volt, de az otthonára emlékeztette.

Az ismeretlen nő őszinte mosolyától hevesen megdobbant a szíve. A vörös hajú nőknek mindig sikerült felolvasztaniuk a jégpáncélját, valószínűleg azért, mert neki is vörös volt a haja.

Sam gyorsan összeszedte magát. Hány whiskyt ivott már? És miért elemezgeti hirtelen mások haját? Éppen csak belekortyolt a whiskybe, mielőtt ez a nő ráborította a gyapjúpulóverére, úgyhogy ezt nem foghatta rá az alkoholra.

– Tényleg nagyon sajnálom. Rendelhetek magának egy másikat?

– Igen, köszönöm.

– Most csalódást okozott nekem.

– Miért? – kérdezte döbbenten Sam.

– Azt hittem, hogy egy skót *aye*-val fog válaszolni.

Sam elnevette magát.

– Azt csak akkor használom, amikor morcos vagyok. És egyébként Samnek hívnak.

– Én Mindy vagyok – mondta a nő, és kezet nyújtott neki.

Sam megfogta a nő kezét, és adott rá egy csókot. Mindy meglepetten felvonta a szemöldökét, és a férfi titkon köszönetet mondott régimódi apjának, aki megtanította erre az udvarias gesztusra.

– Igazán örülök, hogy megismerhetlek, Mindy.

Egy darabig egymás szemébe néztek, azután a nő elrántotta a kezét.

– Részemről a szerencse – mondta, majd odaintett a pultosnak. – Egy pohár vörösbort kérek, és egy...

– Whiskyt.

Miután a pultos bólintott, Sam Mindy felé fordult.

– Elég nyilvánvaló, hogy nem erről a környékről száramazol.

– Miből gondolod?

– Olyan melegen voltál felöltözve, mintha valóban az Északi-sarkon lennének.

Mindy elnevette magát.

– Nem szoktam hozzá a hideghez.

– Ezt könnyű volt kitalálni.

A pultos lerakta az italokat a pultra, és Mindy odanyújtott neki egy bankjegyet. Ezek után Sam megtehetette volna, hogy köszönetet mond, és az útjaik elválnak egymástól. De igazság szerint örült a nő társaságának, mert elterelte a gondolatait, és végre kikapcsolódhatott egy kicsit.

Már jó ideje csak a szakképesítése körül forgott az élete, és egészen mostanáig elzárkózott az egyéjszakás kalandoktól, többek között azért, mert nem akarta követni az anyja példáját. De ma

este nem zárkózna el, ha Mindy is benne lenne a dologban...

- Elárulod, honnan származol?
- Kaliforniából. Ott születtem, és ott is nőttem fel. És te?
- Innen – felelte egy kacsintás kíséretében Sam.
- Hé, ez nem válasz! Én is elmondtam neked, honnan származom.
- Tényleg Manhattanben születtem, de az apámnál nőttem fel, a Skót-felföldön.
- Ez nagyon érdekes. – Mindy belekortyolt a borába. – Az apád esetleg földbirtokos? Samnek már számtalanszor feltették ezt a humorosnak szánt kérdést.
- *Aye*. Az apám valóban egy *laird*.
- Ugye csak szórakozol velem?
- A legkevésbé sem. Nem hallottad az *aye*-t?
- Azt hittem, azt csak akkor használod, amikor dühös vagy.
- Vagy ha nagyon komolyan beszélek.
- Ezek szerint az apád egy *laird*?
- Igen, de ez nem olyan romantikus, mint ahogy hangzik. Csupán azt jelenti, hogy van földje, de nem nemesi családból származik.
- Értem. És ez a te szempontodból mit jelent?
- Hogy érted?
- Vannak még örökösei rajtad kívül? – kérdezte vidáman Mindy, és megint belekortyolt a borba. Sam elnevette magát.
- Én vagyok az elsőszülött, de ennek sincs különösebb jelentősége. Teljesen hétköznapi pasi vagyok.

Mindy félrebillentette a fejét.

- Igazán? Pedig már azt hittem, hogy egy nemessel beszélgetek.
- Sajnálom. – Sam vállat vont. – De inkább térjünk vissza hozzád! Miért költöztél New Yorkba a napfényes Kaliforniából?
- A nő a füle mögé simított egy mahagónivörös hajtincset.
- Az új állásom miatt. És ez egy új kezdet is lesz a számomra.
- Úgy hangzik, mintha alig vártad volna, hogy magad mögött hagyhasd Kaliforniát.
- Valóban?
- Valóban. Mintha kellemetlen emlékeid lennének azzal a hellyel kapcsolatban.

Mindy alaposan szemügyre vette a jóképű férfit, és hirtelen úrrá lett rajta a vágy. Már régóta nem érzett ilyet. Talán a bor miatt van? Nem, semmiképpen. Akkor sem érzett ilyen heves vágyat, amikor még Dean felesége volt.

Mindy eleinte a munkára fogta, hogy Deannel nincs magánéletük. Meg sem fordult a fejében, hogy egy „harmadik” van a dologban, az pedig végképp nem, hogy az a valaki a legjobb barátja és egyben kollégája. Amikor Dean és Owen bevallották neki az igazat, mélységesen megdöbbsent. Megbízott Deanben, mert a férje volt, de Dean megcsalta őt.

Kevesen tudtak Mindy bizalmába férkőzni, mert túl sok barátjában kellett csalódnia. De Deanben vakon megbízott, és odaadta neki a szívét. Amikor megtudta, hogy a férje megcsalta, egy világ omlott össze benne, és úgy érezte, soha többé nem tud megbízni senkiben.

Egy örökkévalóság telt el azóta, mióta egy férfi látványáról eszébe jutott a szex. De ez a kézcsók annyira felizgatta, hogy egy szempillantás alatt megfeledkezett az odakint tomboló hóviharról.

Sam kék szeme meglehetősen pimaszul csillogott, ugyanakkor távolságtartónak tűnt, mintha senkit sem akarna közel engedni magához. Az a fajta férfi volt, akit az anyja szerint messziről el kellene kerülnie. De végül mégis az a kedves, tiszteletreméltó és jó modorú férfi csalta meg Mindyt, akit az anyja megfelelőnek tartott számára.

Ráadásul az anyjának nincs oka az aggodalomra, mert Mindy csak flörtöl ezzel a jóképű férfival ebben az elegáns éjszakai klubban, és nem valószínű, hogy ennél több lesz a dologból.

De tulajdonképpen miért ne lehetne?

Talán kellemes lett volna megszabadulni a múlttól, és megünnepelni az új élete kezdetét. Ma

este Mindy nem a világhírű magzati sebész volt. Ma este szabad ember, és önmaga lehet. Soha többé nem fogja viszontlátni ezt a férfit, ezért az nem használhatja ki őt, és nem okozhat neki fájdalmat.

Zavartan kuncogni kezdett.

– Talán a skót akcentusom miatt nevensz? – kérdezte Sam, mintha megérezte volna, hogy témát kell váltania. – Vagy az elbűvölő modoromat találsz mulatságosnak?

– Az elbűvölő modorodnak mindenképpen köze van a dologhoz – felelte mosolyogva Mindy.

Vajon flörtölt így valaha Deannel? Vajon megajándékozta őt valaha a férje egy ilyen mosollyal? Lehet, hogy igen, de ő már megfeledezett róla...

Igazság szerint szégyellős volt, és most jólesett kibújni egy kicsit a bőréből. Megint belekortyolt a borba, és mivel nem volt hozzászokva az alkoholhoz, az ital égette a torkát. Gyorsan visszatette a poharat a pultra. Talán jobban tette volna, ha alkoholmentes italt rendelt magának.

– Nem ízlik a bor? – kérdezte Sam.

– De igen, csak nem vagyok hozzászokva. Nem szoktam bárókba járni.

– Akkor megkérdezhetem, mi vett rá, hogy útra kelj a hóviharban azért, hogy megigyalj egy pohár bort, ami nem is ízlik neked?

Mindy felpillantott.

– Ahogy már említettem, most érkeztem a városba, és szeretnék megismerkedni néhány emberrel. Sam közelebb hajolt hozzá.

– Nos, velem már megismerkedtél.

– Ne vidd túlzásba a dolgot, Sam!

– De hát élvezem! – A férfi felegyenesedett, és egy hajtásra ledöntötte a whiskyt. – Így már jobb. Most megint úgy beszélek, mint egy amerikai, nem igaz?

– Nekem a skót akcentus jobban tetszett.

Mindy kuncogni kezdett. Nem volt hozzászokva, hogy ismeretlen férfiakkal flörtöljön egy bárban. Kimerítő volt a munkája, hiszen apró magzatokat műtött az anyaméhben, hogy megmentse az életüket, és ez komoly felelősséggel járt. Nem jutott ideje a magánéletre. A klinikán zajlott az egész élete: a műtőben, a betegszobában és a vizsgálóban. A szabadidejében is a legújabb kutatási eredményeket tanulmányozta.

Családok boldogsága függött a munkájától. Ő volt szakterülete legjobb sebésze, és rengeteg felkérést kapott. Hogyan is jutott volna ideje a magánéletre?

Deannel ugyanannál a professzornál szereztek meg a szakorvosi végzettségüket. A prenatális gyógyászat volt a szakterületük. Kezdetől fogva egy hullámhosszon voltak, legalábbis Mindy azt hitte.

– *Te nem akarsz gyerekeket, Dean? Én már készen állok rá. Te is?*

– *Nem, Mindy, még egyáltalán nem állunk készen erre. A karrierünkre kell összpontosítanunk. Majd akkor gondolhatunk a gyerekekre, ha sikerült felkapaszkodnunk a ranglétra legfelső fokára.*

De sohasem jutottak el odáig, és végül kifutottak az időből. Elváltak, Dean Kaliforniában maradt, és a férfiakhoz vonzódott.

Egy Los Angeles-i magánklinikán dolgoztak, és sokat pletykáltak róluk, amikor kiderült, hogy Mindy rájött az igazságra. Mindynek Owen volt a legjobb barátja, ezért természetesen tudta, hogy a férfi homoszexuális. De Dean hajlamairól semmit sem sejtett. Amikor megtudta, az fájt neki a legjobban, hogy Dean a legjobb barátjával csalta meg.

Kiderült, hogy egy éven keresztül volt viszonyuk. Egy éven keresztül titkolóztak! Ráadásul Mindy csak Owennel tudta megbeszélni a házasságával kapcsolatos problémáit. Megbízott Owenben, és a férfi kihasználta őt. Arról nem is beszélve, hogy az összes bizalmas információt továbbadta Deannek. Mindy ezt sohasem fogja megbocsátani neki.

– Mi a baj? – kérdezte Sam, és ő hirtelen felriadt a gondolataiból. – Dühösnek látszol. Minden rendben?

Mindy megborzongott.

– Igen, minden rendben – hazudta.

Valójában semmi sem volt rendben. Már egy év telt el a válása óta, és még mindig nem tette túl

magát rajta. Dean és Owen azóta összeköltöztek, és örökbe akartak fogadni egy gyereket.

Mindy öt éven keresztül rágta a férje fülét egy gyerekért, de Dean állandóan talált valami kifogást, és Owen azt tanácsolta Mindynek, hogy ne erőltesse a dolgot.

Rengeteg időt elpazarolt az életéből.

– Nem hiszek neked – közölte Sam, és lecsúszott a bárszékről. – Mit szólnál ahhoz, ha hazakísérnék?

– Annál jóval többre vágyom.

Mindy már nem érdekelte, hogyhogy ilyen szemérmetlenül viselkedik. Magához húzta a férfit, és megcsókolta. Nemcsak a kézfejen akarta érezni Sam száját, hanem az ajkán is. Próbált megálljt parancsolni magának, de hiába. Sam átkarolta, a hátát simogatta, és szorosan magához húzta. Egyre szenvedélyesebbé vált a csókjuk.

Mindy már meg is feledkezett arról, hogy ez milyen csodálatos érzés. És ez a férfi csak őt akarta. Csak őt, senki más.

Sam végül elhúzódott tőle.

– Ha így folytatod, képtelen leszek abbahagyni – dünnyögte.

– Talán nem is akarom, hogy abbahagyj.

A férfinak felcsillant a szeme.

– Nos, ebben az esetben...

– A lakásom itt van a szomszédban – vágott a szavába Mindy.

– Értem – felelte vigyorogva Sam.

Mindy gyorsan összeszedte a holmiját, és megfogta a férfi kezét.

– Gyere velem!

Most az egyszer az ösztöneire fog hallgatni. Megkívánta ezt a szexi férfit, és Sam a segítségére lesz abban, hogy kitörölje a fejéből az elmúlt néhány évet.

– Egy pillanat! Szükségem lesz a kabátomra. – Sam elengedte a nő kezét. – Igaz ugyan, hogy én jobban hozzá vagyok szokva a hideghez, mint te, de nem akarok megfagyni.

– Ne haragudj! A hidegről teljesen megfeledkeztem.

Sam hamiskásan elmosolyodott.

– Én is, mert egészen máshol járnak a gondolataim.

Sam megsimogatta a nő arcát, lehajolt, és olyan szenvedélyesen csókolta meg, hogy Mindynek megroggyant a térde.

A férfi végül kellestlenül elhúzódott tőle, odament a ruhatárhoz, és gyorsan belebújt a kabátjába.

Mindy el sem akarta hinni, mire készül. Még sohasem vitt fel egy idegen férfit a lakására azért, hogy lefeküdjön vele. Ráadásul Sam fiatalabb nála.

Ezek szerint le kellett élnie harminchét évet ahhoz, hogy rizikót vállaljon. Egészen mostanáig messziről elkerülte a kockázatos dolgokat, legalábbis a magánéletben. A múltban rengeteg kockázatot kellett vállalnia azért, hogy megmentsen egy anyát és a gyermekét. Ott mindig az ösztöneire hallgatott.

A megérzései sohasem hagyták cserben. A megérzései miatt hagyta maga mögött Kaliforniát, és költözött el az ország túlsó végébe, hogy új életet kezdjen.

Sam az első perctől fogva szimpatikus volt számára, ezért úgy döntött, hogy bevonja őt az új életébe. Deannel feküdt le utoljára, és mintha egy örökkévalóság telt volna el azóta. Alig várta, hogy új élményeket szerezzen.

– Indulhatunk – mondta Sam, amikor visszament Mindyhez.

A nő kissé feszélyezetten fogta meg a kezét, és kiléptek az utcára. Végigsétáltak egy kis mellékutcán, és megérkeztek ahhoz a háztömbhöz, ahol Mindy lakása volt.

A portás szemrebbenés nélkül beengedte őket. Végére is semmi köze ahhoz, hogy Mindy elment egy bárba, ahol megismerkedett egy férfival, és egy órával később felviszi a lakására.

Miután beszálltak a liftbe, Mindy megnyomta a legfelső emelet gombját.

– A legfelső emeleten laksz? – Sam elismerően bólintott. – Az a legjobb.

Amikor Mindy kiszállt a liftből, nagyon ideges volt, de elszántan lépkedett a lakása felé. Nem

akarta meggondolni magát.

– Nos, megérkeztünk – mondta kissé remegő hangon, miután kinyitotta az ajtót.

– Talán ideges vagy, Mindy? – kérdezte Sam.

– Igen, egy kicsit – ismerte be a nő.

– Semmi sem fog történni, ha nem akarod. Nem leszek dühös rád. Nem kell félned.

Mindy megállapította, hogy ezek szerint úriemberrel van dolga. Nem akart visszavonulót fújni, mert le akart feküdni Sammel. Szüksége volt erre az éjszakára. Holnap lesz az első napja az új munkahelyén. Utána nem lesz ideje a magánéletre. Kizárólag a munkájára fog összpontosítani. Az efféle kikapcsolódás nem fog beleférni az életébe. Most vagy soha!

– De én is akarom. Csak arról van szó, hogy... még sohasem csináltam ilyet.

Sam elmosolyodott, és megsimogatta a nő arcát.

– Én is tartozom neked egy vallomással.

– Mégpedig?

– Meglehetősen kijöttem a gyakorlatból. Ha abba akarod hagyni, csak szólnod kell. Sohasem kényszerítenélek rá olyasmire, amihez nincs kedved.

Mindy elmosolyodott, azután a tenyerébe fogta a férfi arcát, szorosan hozzásimult, és szenvedélyesen megcsókolta.

– Kívánlak – suttogta, és behúzta a hálósobába.

2. FEJEZET

Sam sietős léptekkel átvágott a klinika előcsarnokán. Késésben volt, mert reggel alig tudta rávenni magát, hogy felkeljen a gyönyörű csábítója ágyából. Amikor becsukta maga mögött az ajtót, a nő még aludt.

Ennek valójában nagyon örült, mert így elkerülhette a másnap reggeli kellemetlen beszélgetést.

Mindy szerencsére a klinika közelében lakott, Sam mégis elkésett, ami nem volt jellemző rá. Ráadásul ma reggel fog bemutatkozni a prenatális osztály új vezetője...

Gyorsan felvett egy tiszta köpenyt, és a nyakába akasztotta a sztetoszkópot.

– Holly azt mondta, hogy tegnap este nem mentél haza – jegyezte meg viccesen Rebecca, Sam új lakótársa, amikor csatlakozott a férfihoz.

– Ezek szerint ellenőrzés alatt tartotok engem? – kérdezte mogorván a férfi.

– Hé! Nagyon morcos vagy ma reggel! Mi történt tegnap éjjel?

– Semmi. Inkább áruld el, hogy mit keresel itt. A traumatológián kellene lenned.

Sam minél előbb meg akart szabadulni Rebeccától, hogy elkerülje a kellemetlen kérdéseket. Még nem ismerte túl jól az új lakótársát, ezért nem akarta beavatni őt a magánéletébe. Ráadásul Holly, Tessa, Kimberlyn és Rebecca mindent megosztottak egymással, és állandóan azon fáradoztak, hogy összehozzák Samet valakivel.

Talán azért, mert ő volt a lakóközösség egyetlen férfitagja, és egyedülálló volt. A lányok már boldog párkapcsolatban éltek, és azt szerették volna, hogy Sam is rátaláljon a szerelemre.

– Éppen oda tartok, de sok szerencsét akartam kívánni neked az új főorvoshoz. Úgy hallottam, elég szigorú nő.

Sam fogcsikorgatva köszönetet mondott neki, azután Rebecca elkanyarodott a traumatológia felé, ő pedig elindult a gyerekosztály felé.

Feltűnés nélkül csatlakozott a csoporthoz, de így is sikerült bezsebelnie néhány bosszús pillantást.

– Miután mindannyian itt vagyunk, végre munkához láthatunk – kezdte dr. Chang. – Bizonyára tudják, hogy a klinikánk gyerekorvosi szakképzése a legjobbak közé tartozik a keleti parton. Jelenleg két szabad helyünk van két olyan kezdő orvos részére, akik rezidensként kiváló teljesítményt nyújtottak. A két jelöltet nem én fogom kiválasztani. Dr. Hallt, dr. Powers utódját, dr. Finnt, a szülészeti osztály vezetőjét, és a prenatális osztály új vezetőjét is be fogom vonni a döntésbe. – Nekidőlt a nővérpultnak, és úgy méregette a kezdő orvosokat, mintha ki akarná deríteni, melyikük érdemli meg a hón áhított pozíciókat. – Maguk mindannyian gyerekorvosok akarnak lenni, és talán nem értik, hogy egy prenatális gyógyászatra szakosodott orvos miért szólhat bele a karrierjükbe. Ennek a szakterületnek egészen mostanáig nem volt túl nagy szerepe ezen a klinikán, de remélhetőleg ez hamarosan megváltozik. Az a tervünk, hogy ezen a területen is vezető szerepet fogunk betölteni, elsősorban azáltal, hogy innovatív módszerekkel fogjuk kezelni a veszélyeztetett terhéseket. – Tartott egy kis szünetet. – Dr. Powers nemrégiben nyugdíjba vonult, és Langley professzor szerencsére gyorsan talált valakit a helyére. Éppen ezért hamarosan dönthetünk arról, hogy kik fogják megkapni a szakképzési helyeket. Dr. Walker Kaliforniából érkezett hozzánk. Ő az ország egyik legsikeresebb prenatális sebésze.

Samet furcsa érzés kerítette a hatalmába, és őszintén remélte, hogy téved. Lassan megfordult, és amikor megpillantotta a csoport felé közeledő dr. Walkert, majdnem szívrohamot kapott.

Mindy az! A szexistennő, akivel tegnap este ágyba bújt. Aki ráborította a whiskyt a pulóverére, és utána elcsábította.

Mindy ma nem úgy nézett ki, mint tegnap este. Csillogó, mahagónivörös haját lófarkba kötötte, szögletes szemüveget viselt, és a szájfényt leszámítva nem volt kisminkelve. Visszafogott és professzionális volt a megjelenése. De Sam tudta, hogy a hófehér köpeny alatt izgató test rejtőzik, és megborzongott a vágytól.

Éppen az a nő lesz az egyik főnöke, akivel tegnap éjjel vadul szeretkeztek! Ha tudta volna, természetesen nem fogadta volna el a meghívását. Nem akart az anyja nyomdokaiba lépni azért, hogy felkapaszkodhasson a ranglétrán. Az anyja rendszeresen megcsalta az apját, és összetörte a szívét.

Sam elhatározta, hogy kizárólag a teljesítménye alapján fogja megszerezni a szakképzési helyet. Be akarta bizonyítani az anyjának, hogy ő a legjobb. De Mindy váratlan felbukkanása keresztülhúzhatta a számításait.

Igyekezett elbújni a kollégái között, de Mindy észrevette, és hirtelen lefagyott az arcáról a mosoly.

– Nos, ezennel bemutatom dr. Mindy Walkert, a prenatális osztály új főorvosát – mondta dr. Amelia Chang.

Mindy mosolyt erőltetett az ajkára, kezét fogott dr. Changgal, és köszönetet mondott a tapsért. Sam úgy tett, mintha életében először látná. Figyelmesen hallgatott, miközben Mindy beszélni kezdett:

– Nagyon hálás vagyok a barátságos fogadtatásért. A szakterületemmel kapcsolatban mindig a tökéletességre törekszem. A magzatok rendkívül érzékenyek és sebezhetőek, ezért a legapróbb hiba is az életükbe kerülhet. Mivel új vagyok ezen a klinikán, és mindenkivel meg kell ismerkednem, az összes kezdő orvossal együtt fogok dolgozni egy héten keresztül, és csak utána fogom eldönteni, kiket javasolok a két szabad képzési helyre. Az osztályom egyelőre meglehetősen kicsi, de ez hamarosan meg fog változni, mivel a mesterséges megtermékenyítés specialistája is vagyok, ezenkívül nőgyógyászati és szülészeti szakképesítésem is van. Számomra az a legfontosabb, hogy szülés közben az anya és a gyerek is a legnagyobb biztonságban legyenek. Rendkívül komolyan veszem a munkámat.

Mindy egy darabig hallgatott, azután vetett egy jelentőségteljes pillantást Samre, és a férfi azonnal rájött, hogy elég nagy bajba került.

– Őszintén remélem, hogy a közös munkánk sikeres lesz – tette hozzá Mindy, azután beszédbe elegyedett dr. Changgal és a többi orvossal.

A csoport tagjai megint tapsolni kezdtek, azután elindultak vizitálni. Sam elhatározta, hogy észrevétlen marad, keményen fog dolgozni, elsősorban pedig távol fogja tartani magát Mindytől.

– Csatlakozna hozzánk egy pillanatra, dr. Napier? – kiáltott utána dr. Chang.

Sam megtorpant, kelletlenül megfordult, és odament dr. Changhez és dr. Walkerhez. Mindy arckifejezéséből semmit sem lehetett kiolvasni.

– Talán valami gond van, dr. Chang?

Sam igyekezett nyugodt maradni, nehogy a skót akcentusa elárulja az izgatottságát. Mindy azonnal átlátott volna a szitán.

– Ma reggel elkésett. Minden rendben van?

– Nos, én... – Sam szándékosan nem nézett rá Mindyre. – Elaludtam. Elnézést kérek. Többé nem fog előfordulni.

Dr. Chang bólintott, és kíváncsian végigmérte. Samnek rosszul esett, hogy csalódást kellett okoznia neki. Mindenképpen meg akarta szerezni azt a képzési helyet, ezért választotta ezt a klinikát, függetlenül attól, hogy az anyjának és Langley professzornak is köze volt hozzá.

Sam gyűlölte Langley-t, mert az anyja vele csalta meg először az apját, de a professzorral kapcsolatos ellenérzésénél sokkal fontosabb volt a tény, hogy Amelia Chang mellett dolgozhat, és tőle tanulhat.

– Rendben van. Gondoskodjon arról, hogy ez többé ne forduljon elő!

– Úgy lesz, dr. Chang.

– Dr. Walker az első héten magával szeretne dolgozni.

Sam nyelt egy nagyot.

– Természetesen.

– Nagy megtiszteltetésnek számít, hogy tőle tanulhat. Rendkívül értékes tapasztalatokat szerezhet.

Dr. Chang odabiccintett dr. Walkernek és Samnek, azután elment vizitálni.

Sam kettesben maradt Mindyvel. Nem! Dr. Walkerrel...

– Dr. Napier!

– Dr. Walker!

Sam udvariasan meghajolt, és legszívesebben megkérdezte volna a nőtől, miért nem árulta el neki, hogy mi a foglalkozása. De be kellett ismernie, hogy nem ezzel voltak elfoglalva.

– Remélem, már alaposan beleásta magát a veszélyeztetett terhességgel kapcsolatos szakirodalomba, és a nőgyógyászat, a szülészet és a genetika területén is vannak tapasztalatai. Rendkívül magasak lesznek az elvárásaim, és nincs szükségem a műtőmben egy tapasztalatlan sebészre.

A nőn egyértelműen látszott, hogy dühös.

– Biztosíthatom afelől, dr. Walker, hogy én vagyok a program legjobb kezdő orvosa.

– Nos, ez hamarosan kiderül.

– Ezt hogy érti?

– Pontosan tudja, hogy értem. Nehogy azt higgye, hogy kivételezett helyzetbe került azáltal, hogy lefeküdt velem, dr. Napier! Éppen ellenkezőleg. Senkivel sem szoktam kivételezni.

Sam remegett a dühtől. Ezt nem hagyhatja szó nélkül! Elkapta Mindy karját, és behúzta az egyik üres vizsgálóba. Arra nem is gondolt, hogy esetleg meglátja őket valaki. Mindy a fejéhez vágta: azért feküdt le vele, hogy előnyösebb helyzetbe kerüljön, de ezzel túl messzire ment.

Felkapcsolta a villanyt, becsukta az ajtót, és nekitámasztotta a hátát, hogy elzárja a menekülés útját.

– Valóban azt hiszed, hogy a karrierem miatt feküdtem le veled? Ha így van, akkor jobban teszed, ha belevésed a fejedbe, hogy nagyon tévedsz.

Sam megint skót akcentussal beszélt, mert *rettenetesen* dühös volt.

De Mindy is nagyon dühös volt. Úgy érezte, elárulták. Ez annyira jellemző! Életében először megkockáztatott egy egyéjszakás kalandot, és a szeretőjéről kiderül, hogy sebész, és munkatársak lesznek. Ördög és pokol!

Egy nappal azelőtt, mielőtt lefeküdt Sammel, átnézte az összes kezdő orvos aktáját, amelyekben a főorvosok és a betegek véleménye is szerepelt.

Dr. Samuel Napier nagy megbecsülésnek örvendett. A sebészek kifejezetten kihangsúlyozták, hogy rendkívül együttérzően bánik a gyerekosztály betegeivel, és a műtőben is kiválóan teljesít. De az akta tanúsága szerint az újszülöttekkel kapcsolatban még nem rendelkezett elegendő tapasztalattal.

Ettől függetlenül Mindy alkalmasnak tartotta arra, hogy megkapja az egyik képzési helyet, habár a klinikán töltött első hetében nem őt akarta gyakornoknak maga mellé fogadni, hanem egy másik orvost. Végtére is valahogy el kell választania az ocsút a búzától. De amikor a bemutatkozásnál rájött, hogy dr. Samuel Napierrel töltötte az előző éjszakát, majdnem felrobbant a méregtől.

Sam valószínűleg a klinika összes doktornőjével ágyba bújt, és őt is kihasználta. Mindyt cserben hagyta az egészséges bizalmatlansága, pedig senkiben sem szabad megbízni.

Ráadásul Sam annyira pimasz volt, hogy most nekitámasztott, pedig ő a főnöke! Ezt nem hagyhatja annyiban!

– Miért kellene hinnem neked? Egy szóval sem említetted, hogy ezen a klinikán dolgozol, és arról is hallgattál, hogy kezdő sebész vagy.

Sam résnyire húzta a szemét, és összepréselte érzéki száját.

– Te sem árultad el nekem, hogy sebész vagy – fakadt ki bosszúsan.

– De igen!

Sam megcsóválta a fejét.

– Nem.

Mindy tiltakozni akart, de végül hallgatott, mert eszébe jutott, hogy valóban csak annyit mondott Samnek, hogy most költözött ide Kaliforniából egy új állás miatt.

– Ezek szerint beismered, hogy igazam van? – kérdezte a férfi, és elégedetten vigyorgott.

– Lehet, hogy végeztél egy kis kutatómunkát az interneten, és a megismerkedésünk nem volt

véletlen.

– Nem. – Sam arcáról eltűnt a mosoly. – Nem azért feküdtem le veled, hogy előnyösebb helyzetbe kerüljek. Nagyon jól végzem a munkámat, és erről nemsokára te magad is meggyőződhetsz. De szerintem a közös munkánk felesleges időpocsékolás.

Mindy hitetlenkedve végigmérte.

– Te időpocsékolásnak tartod a prenatális gyógyászatot és a közös munkát?

– Igen. Dr. Changgel akartam együtt dolgozni, és tőle akartam tanulni. Gyereksebész akarok lenni, és *maga* csupán egy felcicomázott szülésznő, dr. Walker.

– *Maga* pedig meglehetősen arrogáns, dr. Napier. És mostantól fogva dr. Walkernek kell szólítania, megértette?

– A legnagyobb örömmel. Keménynek kell lenni ahhoz, hogy az ember túléljen ebben a cápatengerben.

– Maga szerint a sebészet olyan, mint egy cápatenger? – kérdezte döbbenetben Mindy.

– Igen. Maga szerint talán nem?

Mindy titkon igazat adott a férfinak. Neki is az volt a tapasztalata, hogy a többi sebészben nem lehet megbízni, főleg akkor, ha tíz kezdő orvos verseng egymással a műtőben töltött időért és a főorvosok figyelméért.

A karrierje kezdetén Mindy nem volt cápa. Egyszerűen tehetségesebb volt a többiekénél, és kapott egy remek képzési helyet. Akkor már együtt voltak Deannel, akit rettenetesen bosszantott a dolog, és ezt Mindynek figyelmeztető jelnek kellett volna tekintenie.

Időközben azonban belőle is cápa lett, és ez az arrogáns kezdő orvos jobban teszi, ha hozzászokik a gondolathoz! Mindy tudta, hogy ha meg akarja állni a helyét ezen a klinikán, az első perctől fogva következetesnek kell lennie.

– Az időpocsékolással kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a gyermekkori betegségektől nyomórésze az anyaméhben alakul ki. Minél több előrelépés történi a szakterületen, annál valószínűbb, hogy egyre kevesebb gyereksebészre lesz majd szükség. – Vett egy mély lélegzetet, de szikrázott a szeme a dühtől. – Ha a fejlődési rendellenességeket már magzati korban korrigálni lehet, a gyerekeknek később sokkal kevesebb műtétre lesz szükségük. Dr. Chang kiváló gyereksebész, de a magzatsebészet területén nincsenek tapasztalatai. Ha rajtam múlna, az összes betegséget magzati korban kezelném, amikor a gyerek még védve van az anyaméhben. Ezáltal sokkal kevesebb gyerek feküdne a kórházakban. A gyereksebészek hamarosan ugyanúgy ki fognak halni, mint a dinoszauruszok.

Sam annyira meg volt döbbenve, hogy képtelen volt megszólalni, de amikor Mindy ki akart menni az ajtón, elkapta a karját.

– Egy pillanat!

Nagyon közel voltak egymáshoz, és néhány órával ezelőtt Sam még Mindy ágyában feküdt. Mire a nő felébredt, ő észrevétlenül kiosont a lakásból, ami rosszul esett Mindynek, de úgy döntött, hogy inkább az új munkájára fog összpontosítani. Boldog volt, izgatott, és nem tett jót a hangulatának, amikor megpillantotta Samet a kezdő orvosok között. Egyetlen férfiban sem lehet megbízni, mert csak a saját érdekeiket tartják szem előtt!

– Sajnálom, dr. Walker.

Mindyt meglepte a bocsánatkérés.

– Semmi baj, dr. Napier.

– Örülök, hogy egy héten keresztül maga mellett dolgozhatok, és be fogom bizonyítani, hogy tehetséges sebész vagyok. De kérem, ne gondolja azt, hogy azért feküdtem le magával, mert a felettesem! Ha tudtam volna, messziről elkerülöm. Nem tettem volna kockára a karrieremet.

– Rendben van, dr. Napier – felelte Mindy, habár nem hitt neki. – Adok magának még egy esélyt. De ha újra...

– Megértettem. – Sam ellépett az ajtóból, szabaddá téve az utat. – Alig várom, hogy tanulhassak magától, dr. Walker.

Mindy elégedetten bólintott, ugyanakkor szomorúan vette tudomásul, hogy a férfi megint

visszahúzódott a csigaházába. Más körülmények között talán megpróbálta volna kicsalogatni onnan, de nem teheti meg, mert a főnöke. Dr. Samuel Napier sajnos tabu a számára.

3. FEJEZET

Sam a háttérbe húzódott, pedig a sürgősségi osztály tele volt betegekkel egy tömeges karambol miatt. Normális körülmények között azonnal munkához látott volna, de Mindy azt mondta, hogy nélküle is elegendő orvos áll rendelkezésre, és inkább vizsgáljanak meg közösen egy terhes nőt, aki szintén megsérült a balesetben.

Éppen ezért Sam követte a nőt az újszülött osztályra, habár bosszantónak találta, hogy tétlenségre van ítélve. Sokkal szívesebben segített volna a sérülteknek.

– Félre az útból! – kiáltotta dr. Chang.

Sam felkapta a fejét. A doktornő egy hordágy mellett futott, amelyen egy aprócska csomag hevert. A csecsemőt nyilvánvalóan sürgősen meg kellett műteni. Sam ösztönösen követni akarta a főnökét a műtőbe.

– Dr. Napier!

Sam halkán káromkodott egyet, és megfordult.

– Talán elterelte valami a figyelmét? – kérdezte Mindy.

– Nem.

A nő résnyire húzta a szemét.

– Helyes. Mostantól fogva maga a felelős Mrs. Bayberryért. Vigye fel egy ultrahangos vizsgálatra, és felügyelje a fájásokat! Ikreket vár. Készüljön fel arra, hogy esetleg beindul a szülés, vegye fel a kapcsolatot a beteg nőgyógyászával, és küldesse át az aktáját!

– Ezt az egyik ápolónő is el tudja intézni! – tiltakozott Sam.

Mindy karba tette a kezét.

– Én magára bízom ezt a feladatot. Talán gondot jelent?

– Nem.

Sam odament Mrs. Bayberry ágyához. Időközben dr. Hall is megérkezett, de nem vett tudomást Samról, hanem Mindyvel beszélgetett.

– Ugye a gyerekeimnek nem lesz semmi bajuk? – kérdezte aggodalmasan a várandós kismama.

Samet a munkájának ez a része viselte meg a legjobban. Néha nem tudott választ adni a betegek kérdéseire. Csodálta a szülőket azért, hogy a legnehezebb helyzetben is bátorságot tudtak önteni a gyerekeikbe.

Annyira megviselték ezek a kiélezett helyzetek, hogy korábban az is megfordult a fejében, hogy nem gyerekorvos lesz, hanem sebész, mint az anyja. Végül megbeszélte a dolgot az apjával.

– Nem tudom, hogyan csinálják. Honnan veszik az erőt egy beteg gyerekhez? – kérdezte tőle.

– Az az erő magától jön. Egyszerűen mindent megadsz a gyerekednek, amire szüksége van. Ez a szülők feladata. Én is bármit megtennék érted és a fivéleidért. Az nem fontos, hogy velem mi lesz.

Samnek ezek a szavak jártak a fejében, miközben bátorítóan rámosolygott Mrs. Bayberryre.

– Ezen a klinikán a legjobb kezekben van. Most felviszem magát egy ultrahangos vizsgálatra, hogy megállapíthassuk, hogy vannak az ikrek.

A nő valamelyest megnyugodott, és ez volt a legfontosabb. Miközben Sam ellenőrizte az értékeket, lopva felpillantott, és megállapította, hogy Mindy őt nézi.

Gyorsan összeszedte magát, és a munkájára összpontosított. Mrs. Bayberry zavartan húzgálta a hálóinge zsinórját, miközben a liftre vártak. A fején lévő kötés átvérzett. Sam a hordágy fölé hajolt, és óvatosan megtapogatta a nő homlokát.

– Ezzel foglalkozott már valaki, Mrs. Bayberry?

– Ó, az csak egy karcolás! – állította a nő, de megrázkódott a fájdalomtól.

– A biztonság kedvéért megnézem. – Sam óvatosan felemelte a kötés szélét, és megpillantott egy mély, vágott sebet. Nem volt életveszélyes, de a megfelelő kezelés nélkül heg maradna utána.

– Nos, ez elég csúnya.

- Igen, sejtettem, hogy az, de a gyerekeim fontosabbak. Az a karcolás ráér.
- Ezt megértem, de van egy nagyon ügyes kezű kollégánk, aki össze tudja varrni.

A nő elmosolyodott.

- Saját magára céloz?

Sam megrázta a fejét.

- Nem, én gyereksebész vagyok. De dolgozik a klinikán egy plasztikai sebész, akinek a kése alatt már filmsztárok is feküdtek.

Mrs. Bayberry kuncogni kezdett. Abban a pillanatban megérkezett a lift, és amikor kilépett belőle az egyik rezidens orvos, Sam gyorsan félrehúzta.

- Kérem, menjen fel a plasztikai sebészetre, keresse meg dr. Alexandert, és mondja meg neki, hogy jöjjön le a negyedik emeleten lévő ultrahangos vizsgálóba!

A fiatal férfi kissé meglepődött ugyan, de készségesen bólintott.

- Ezt maga is meg tudja csinálni, doktor úr – mondta Mrs. Bayberry. – Nincs szükségem plasztikai sebészre.

Sam rámosolygott.

- Szerintem szép akar lenni a gyerekeivel készült első közös fotókon. Vagy talán tévedek?

- Mi folyik itt, dr. Napier? – kérdezte Mindy, amikor belépett a vizsgálóba.

Egy napbarnított, szőke hajú Adonisz hajolt Mrs. Bayberry fölé, hogy ellássa a nő homlokán lévő sebet.

- Szeretnék zavartalanul dolgozni – felelte bosszúsan dr. Alexander, a híres plasztikai sebész.

Sam vágott egy grimaszt, és Mindynek azonnal feltűnt, hogy a két férfi között feszült a viszony.

Ezek szerint Sam ezzel a kollégájával sem volt jóban. Időközben Mindy több történetet is hallott erről a magányos skót farkasról.

- Mi folyik itt? – ismételte meg halkán a kérdést. – Tájékoztatnia kellett volna az ultrahangos vizsgálat eredményéről, dr. Napier.

- Tíz perccel ezelőtt magára csipogtam – felelte Sam. – Észrevettem valamit, és szeretném megbeszélni magával.

Mindy elővette a csipogót, és megrázta a fejét.

- Ezen semmit sem látok.

Azután észrevette, hogy a csipogó le volt némítva. Sam valóban rácsipogott, de ő nem hallotta.

- Elnézést – dünnyögte bosszúsan. – Le volt némítva.

– Semmi gond. Az a lényeg, hogy már itt van. Szeretném megmutatni magának a felvételeket.

- Természetesen.

Bementek az orvosi szobába, és leültek a monitor elé.

- Nincs vér, sem folyadék. A méhlepény épségben van, legalábbis én nem találtam rajta repedéseket.

– A betegnek szerencséje volt, ugyanis az ütközéskor a kormány megnyomta a hasát.

- Pontosan erről van szó. Tudom, hogy nem ez a szakterülete, de a lépben túl sok vér gyülemlt fel. Attól félek, hogy meg fog repedni.

Sam felnagyította a felvételt, és Mindy közelebb hajolt hozzá.

- Azt hiszem, igaza van.

Rosszul festett a dolog. A terhességnek ebben a szakaszában bonyolult eltávolítani a lépét. A műtét során beindulhatnak a fájások, pedig az ikreknek a lehető leghosszabb ideig az anyaméhben kellene maradniuk.

- Ezt egy specialistának is látnia kell. Kérem, csipogjon rá dr. Ootakára!

– Természetesen, dr. Walker.

- Kiváló munkát végzett, Sam. Köszönöm, hogy ilyen alaposan megvizsgálta a felvételeket.

Éppen akkor mentek vissza a vizsgálóba, amikor a plasztikai sebész bekötözte a beteg homlokát.

- Nos, ezzel megvolnánk – mondta Mrs. Bayberrynek, és rámosolygott. – Mire a gyerekei megszületnek, nem fog látszani.

– Nagyon köszönöm, dr. Alexander – mondta Mindy.

– Szívesen. Sam a barátnőm lakótársa. Ez a legkevesebb, amit megtehetek.
A sebész összekapta a holmiját, és kiment. Mindy a beteg felé fordult.

– Az ikrek jól vannak, Mrs. Bayberry. Az anyaméh és a méhlepény épségben van. De a baleset során megsérült a lépe.

– Ez mit jelent? – kérdezte aggodalmasan a beteg, és a monitoron látszott, hogy hirtelen felszökött a vérnyomása.

– Ez azt jelenti, hogy meg kell műtenünk.

– Hogyan?

– Laparoszkópos beavatkozással – felelte dr. Ootaka, aki akkor lépett be a szobába két kezdő orvos társaságában. – Dr. Takeo Ootaka vagyok, és már számtalanszor elvégeztem ezt a beavatkozást. Nálam jó kezekben lesz.

– És a gyerekeimmel mi lesz? – kérdezte rémülten a beteg.

Ösztönösen megkereste a tekintetével Samet. Ezek szerint megbízott benne.

– Mind a ketten bent leszünk a műtőben dr. Napierrel – magyarázta Mindy. – Szemmel fogjuk tartani az ikreket.

Dr. Ootaka helyeslően bólintott, azután az egyik kezdő orvos felé fordult.

– Vigyék fel a beteget egy CT-re és készítsék elő a beavarkozásra! – Azután Mrs. Bayberry felé fordult, és megkérdezte: – Megnézhetem?

Miután a nő bólintott, felemelte a takarót, és vetett egy pillantást a vérömlenyre.

– Rendbe fogjuk hozni – ígérte.

Mindy biztatóan megszorította a beteg vállát, azután Sammel és dr. Ootakával együtt kiment a folyosóra.

– Gondoskodni fogok arról, hogy a beteg egy órán belül a műtőasztalon fekdjön – mondta Mindy. – A belső vérzés rendkívül veszélyes a gyerekekre nézve.

– Köszönöm, dr. Walker – felelte dr. Ootaka. – Időben ott leszünk a kollégáimmal.

Miután az orvos sietős léptekkel távozott, Mindy Sam felé fordult.

– Indulhatunk, dr. Napier.

– Azt hittem, hogy Mrs. Bayberry mellett kell maradnom.

– Dr. Ootaka kollégái bent maradnak velem a vizsgálóban, nekünk pedig össze kell állítanunk egy újszülöttekre szakosodott csapatot, hogy készenlétben álljanak, ha megszületnek az ikrek.

– Maga szerint beindulhat a szülés?

– Nem tartom kizártnak, de remélem, nem fog.

Elindultak a folyosón, hogy összeszedjék a csapatot, és bemosakodjanak.

Mindy hirtelen megtorpant.

– Mi a baj? – kérdezte aggodalmasan Sam.

– Fáj a hátam. Nem vagyok hozzászokva a hosszú műszakokhoz.

Sam hitetlenkedve felvonta a szemöldökét.

– Kaliforniában nincsenek hosszú műszakok?

– Saját rendelőm volt, dr. Napier. Ezek szerint máshol jártak a gondolatai, amikor dr. Chang bemutatott engem.

– Maga elég egyértelműen felhívta a figyelmemet arra, hogy nincs közöm a magánéletemhez – felelte Sam. – Végtére is a beosztottja vagyok.

Ez a férfi nem könnyíti meg Mindy dolgát.

– Így igaz, dr. Napier. Nos, rendben van. Azt javaslom, hogy menjen vissza a vizsgálóba, és tartsa szemmel Mrs. Bayberryt a műtétig. És értesítse a legközelebbi hozzátartozóit!

– Természetesen, dr. Walker.

Sam udvariasan meghajolt, azután sarkon fordult, és visszament a vizsgálóba.

Mindy felsóhajtott. Sam valóban jó orvos volt, és megnyugtatóan hatott a betegeire. Észrevette, hogy a férfi vágyakozó pillantást vetett dr. Changre, amikor a doktornő betolta a műtőbe azt a csecsemőt. Dolgozni akart, meg akarta mutatni, hogy mire képes, és feljebb akart kapaszkodni a ranglétrán. Kezdő orvosként Mindy is így viselkedett.

De tegnap éjjel Sam másik arcát is megismerte. Gyengéden ölelte őt, szenvedélyesen csókolta, és a szeretkezésük csodálatos volt.

Mindy gyorsan összeszedte magát. Ez a munkahelye, és nincs szüksége semmiféle kapcsolatra. A kapcsolatok csak problémát jelentenek.